

Πλὴν δὲν πρέπει τὸ τοιοῦτον χαλασμὸν νὰ προκαλῆ
κι' ἐν ἰσχάθειαν πίντ' ἔζη, μὰ δὲν εἶναι καὶ πολλοί.
Καὶ νομίζω εἰς τῶν φώτων τὴν ἀστράπτουσαν ἰστίαν
πῶς προσάπτει ἰντροπὴ
ἀφανοῦς μαρουτοθήκης μιαν ἐκρηκτὴν ἀστειαν
σοβαρὰν νὰ τὴν εἰπῆ.

Εἰς τοῦ κράτους τὰς μεγάλας παραδόσεις δὲν ταιριάζει
μιαν ἐκρηκτὴν τοιαυτὴν ὁ καθὲς νὰ λογαριάζῃ.
Μὴ τὴν χώραν προσπαθῆτε ν' ἀναδείξετε γιλοῖαν,
μὴ ἔτσιπαζετε μὲ φόβου· ἕνα κράτος σὺν καὶ τοῦτο,
ἄλλα κράτη, λόγου χάριν ἄς εἰπούμε ἄσπ' Ἀγγλίαν,
εἰμποροῦν καὶ τρεῖς χιλιάδες νὰ χαθοῦν εἰς τὸ μνοῦτο.

Ἐκεῖ πέρα σὺν ἀκούσῃς δυναμιτίδος ἐκρήξεις
τότε θίλεις καὶ δὲν θίλεις ἀναγκάζεσαι νὰ φριχθῇ.
Κι' ἐν ἐκρήξειν συμβαίνει φερρώτερα ζητήτε,
ἄς στραφῶμεν ἄσπ' ἰντροπὴν τοῦ μεγάλου Βασιγκτόνου,
κι' εἰσοὶ τότε τὴν κοιλιά σας ἀπ' τὰ γίλοια θὰ κρατῆτε
σὺν ἀκούσῃς φουρνέλα εἰς τὴν γῆν τοῦ Παρθινῶνος.

Ἀπὸ τῶρα καὶ ἄσπ' ἰντροπὴν σοβαρὰν θὰ προσπαθῶ
τάσθηνιστάτ' σας νύρα ἄσπ' βροντὰς νὰ συνειθίσω,
καὶ κανεὶς δὲν θὰ στριγγιλίξῃ μ' ἕνα τίποτο καυχινιάκι
καὶ τοιαύτας τρακτρουκάς,
οὐδ' ἀκόμη σὺν τυχαίῃ νὰ μὴ βρισκῶ παραδόκι
μὲς ἄσπ' ἰντροπὴν τῆς σεντοῦκας.

Γεγονὸς καθὼς καὶ τοῦτο μὴ καθόλου σὰς ταραττῆ,
μεγαλῆτερα συμβαίοντι κι' εἰς μικρότερα μὰς κράτη,
καὶ σκεφθῆτε ἄσπ' Ἑλλάδα πῶς Βασιλοῖσα δευτέρη
Βασιλεία τῶρα τῶρα, τόνομα τῆς Μιχαλοῦ,
καὶ μοῦ κόλλησε μὲς ἄσπ' ἰντροπὴν ἰδῶ πέρη
νὰ φωνάζω κορδωμίνοσ εἰς γίνεταί κι' ἄλλου.

Διάττιμα ἐκ τῆς Αὐλῆς περὶ προσελήσεως Βουλῆς.

Τὰς χεῖρας ἀνοπίνοντες ὡς Πόντιος Πιλάτος
κι' ἐν ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἰδόντες κατὰ πλάτος,
ἀκούσαντες πῶς ἔλαμε κι' ὁ Βασιλεὺς θυσίαν
καὶ φρίσκος φρίσκος ἴγυρε ἄσπ' κράτος σὺν καὶ πρῶτα
μετὰ τετραμήνον σχεδὸν καὶ πλεόν ἀπουσίαν,
καθ' ἣν δὲν ἰσαλειύθησαν ποσὶς τὰ καθεστῶτα.

Μαθόντες ὁ συμβιβασμοὶ πῶς τῶρα κατασιγῆ,
πῶς μια γάτα μόνη τῆς ἄσπ' Ναυσταβον ἰπνίγη
κι' ἀπίδωσαν τὸ πνίξιμον εἰς ἑλληνικὴν τροφήν,
πῶς ἄσπ' Ῥωσίαν ἄρθρον ἰμθαίεται σφαίς,
πῶς περὰ ἄσπ' ἰντροπὴν ἡ φίλη συμπέριρα,
πῶς ζεπαρὰ λωθῆκαμε κι' ἡμεῖς ἀπ' ἰδῶ πέρα.

Ἀκούοντες Πανστανῶν δολογυμὸν πολὺν
κι' εἰς μὴ παραδόσιμα σκεπάζουν τὴν Βουλῆν,
πῶς διορθώσε γίνονται κι' ἴντροπὴν αὐτῆς κι' ἴντροπὴν
κι' εὐρύνονται πλεῖστονον οἱ πρὶν στανοὶ τῆς χώρας,
καὶ πῶς ἐπισκευάζεται ἡμέρας καὶ ὑκτός
καὶ μόλις μ' ἰντροπὴν εἰς Βουλεταί θὰ φύγον οἱ μαστροί.

Ἀκούοντες μετὰ χαρὰς πῶς τῶρα σὺν Ἑβραίοις
παραμειροῦν τὰ γίδια των τρανοὶ τσοπανακίαι,
πῶς πιδανὸν τὰ κόκκινα τῶν ἀναρτῶν σκουράκια
νὰ τὰ ξεβάψῃ μὲς σταγῶν ἀνελπιστικῆς βροχῆς,
πῶς πρῶστονον ἀπ' τὰ μαλλιά τὰ δύο ἑαδερῆκα
κι' εἰς ἔκτακτον ἀναθρασμὸν εὐρισκονται ψυχῆς.

Μ' ἔλπιδες μὴ τρεφόμενοι χμικιρικός καὶ κούρας
καὶ μὲ νυγμοῦς κεντούμενοι τῆς πείνας τῆς μαγκούφας,
σκεπτόμενοι πῶς ὁ καιρὸς ὁ κρίσιμος ἰσπίτη,
πῶς στήνονται τριγύρω μὰς συμμαχίῶν ἰσοί,
πῶς ὀπωσοῦν ἑπίρας κι' ἡ πρῶτη σκυλοῖσθη
καὶ πῶς δὲν θ' ἀναπνέωμεν ποδακινὸν ὄξυ.

Νίον προσιθανόμενοι περίσσευμα λευθάνον
κι' ἀνηλεῆ κτυπήματα ρητορικῶν κεπῶνων,
ἐπισκοποῦντες διαρκῶς καὶ τοῦ λαοῦ τὴν γνώμην
καὶ γνώμας ἀεσίτας,
αὐτοῦ τοῦ πρῆστονον καὶ πῶς τὴν ἐξόμνη ἰδῶμνη
καλοῦμεν τοὺς πατέρας.

Καὶ τοὺς καλοῦμεν τάχιστα ἰντροπὴν ἰντροπὴν
ὄχι γιὰ τίποτ' ἄλλο.

γῆ νὰ τινάζουν δηλαδὴ καὶ σήματα τὴν γούνα
τῶν μισελήνων τῶν αἰσγρῶν, εἰς ἔλαμαν πολλάκις,
μὲ γῆ νὰ δούν ἀπὸ κοντὰ ἐκείνη τὴν κουδοῦνα,
πούρερι γιὰ χατῆρι τῶν ὁ ρίκτης Βασιλικῆς.

Γάμοι Ῥωμοὶ καὶ ποιητικοί.

Ἄσπ' ἰντροπὴν ἰντροπὴν, ὁ Σαρμακίος ἦτο,
ὁ λογαρὶ τοῦ πακίου, λέγοντες ἀπὸ σπῆτι.
ἔλα μὲ τὴν Ματθίλδη τοῦ εἰ γάμου κωνωνίαν,
τοῦ ποιητοῦ Σουνοῦ τὴν κέρην τῆς σπανίαν,
καὶ τὸν ἑσπῆρι ἔσπῆρι χρυσῶν ἀνείμων φέρος.
Λεῖθῆς ὁ δ' ἰντροπὴν Νικολάου περὶσσεύοσ.

Ἄσπ' ἰντροπὴν ἰντροπὴν καὶ Κωνσταντίνου Σάμοιο,
χαρταμῆνον ἑσπῆρι μὲ κάλλος καὶ μὲ νύον,
ἔλα μὲ κι' εἰς τούτους πρῆσις ἑσπῆρι κι' ἰπυθαλάμιος,
εὐχόμενος τὸν βίον μακρὸν καὶ κωνωνίαν.
Ἄσπ' ἰντροπὴν ἰντροπὴν πρὸς ἰντροπὴν καὶ μὲ ἰντροπὴν ἰντροπὴν
ρῶσῃ ἄσπ' ἰντροπὴν ράινε ἀπὸ χρυσῶν κωνωνίαν.

Ἄσπ' ἰντροπὴν ἰντροπὴν τοῦ Ῥωμοῦ μὰς τὸ κεμάρε

Εἰς γῆσιν εἶρονεν παντός εὐμοῦσοσ τσιλεπῆ
ὄχι πωλοῦμεν εἰματα Ῥωμοῦ ἀνελισπῆ
πρὸς δύο εἰσοσθῆκαμε, κι' ἑσπῆρι ἀπ' ἰντροπὴν
δὲν θὰ πλερῶνῃ ἄσπ' ἰντροπὴν ταχυρομῶν ἰντροπὴν.

Ἄσπ' ἰντροπὴν ἰντροπὴν μὲ ἄλλους λόγους ἀγγελάς.

Θεῖοσ Τσιπικόλοσ, πῶνα ἡμερῆς ἀσπῆς
εἰς τὴν γραμμὴν τῆς Πίλας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης,
βόλιον μὰς ἀπέστειλε γραμμῶν ἑσπῆρι πρῆσις
μὲ τίλον «Κατεδῆφιστος τοῦ Πανεπιστημίου»,
πῶς τοῦ Σαλοῦστον τῆς δεινῆς μελίνας ἀνῆρῆσις
μετὰ μελίνας ἰντροπὴν καὶ μετὰ πρῆσις.